

Forsl. i. Straffelov for Krigsmagten.

nagler Skyts eller ødelægger andet Krigsredskab, eller foretager nogen anden Handling til Begunstigelse for Fjenden, skal som en Forræder have sit Liv forbrudt.

Da denne Straf skal anvendes for alt Krigsforræderi, bliver den ogsaa at idømme for de Handlinger, som omtales i det Følgende, naar de foretages med forræderisk Hensigt, om end ellers ringere Straf for dem er bestemt.

§ 65.

Den Foresatte, som bliver bekendt med et forræderisk Foretagende af sine Undergivne og ikke søger at hindre det, skal straffes ligesom Forræderen. Den, som ellers erholder Kundskab om noget forræderisk Foretagende eller Spionering for Fjenden, og ikke snarest muligt gjør Anmeldelse derom, samt derhos, hvis dette ikke kan ske betimelig, paa anden Maade efter Omstændighederne søger at forhindre Forbrydelsen, straffes med Fængsel i anden Grad eller Strafarbejde; imidlertid skal han, naar han forhindrer Forbrydelsen, fortaanes for Straf, skøndt han har forsømt Anmeldelsen. For den Skyldiges Slægtninge eller Besvogrede i op- eller nedstigende Linie, Sødsfænde, Ugtefælle, Fosterfædre eller Fosterbørn kan Straffen for undladt Anmeldelse nedsættes til det Halve, med mindre Nogen af disse er den Skyldiges Foresatte.

§ 66.

Hovedmanden i et tilstøttet Forræderi, kan, selv om han forhindrer Forbrydelsen, ikke fritages for Straf, men ikkun vente Nedsættelse i Straffen efter Krigsrettens Skøn.

§ 67.

Krigsfanger, som ere frigitte paa Værsord, skulle, naar de bryde dette ved at tjene i den fjendtlige Krigsmagt, og de derefter paagribes, straffes paa Livet eller under formildende Omstændigheder med Strafarbejde ikke under 3 Aar. Dersom de paa en mindre virksom Maade handle imod deres Værsord, anses de med Fængsel eller Strafarbejde indtil 3 Aar.

§ 68.

Den, som under Fægtning, eller naar Fægtning forestaar, enten af Feighed først griber Flugten, eller ved Ord eller Tegn forleder Krigsfolk til Flugt eller i Dvrigt til at undlade Forsvar, eller i Fjendens umiddelbare Nærhed søger at udbrede Skræk og Uorden, skal, naar han er Befalingsmand, have sit Liv forbrudt, og hvis han er Menig, straffes med Fængsel af anden Grad eller Strafarbejde; under skærpende Omstændigheder kan Straffen ogsaa for Menige stige til Livsstraf.

§ 69.

Den, som ellers af Feighed flygter for Fjenden, eller under Fægtning, eller naar Fægtning forestaar, søger ved at skjule sig eller paa anden Maade at unddrage sig fra Deltagelse i Faren, eller under Fægtning, eller paa Tilbagetog af Frygt for Fare enten kaster Vaaben fra sig, spænder Heste fra Kanoner eller Vogne, eller gjør sig skyldig i lignende pligtfridig Afserd, skal anses med Fængsel, Embeds eller Bestillings Fortabelse eller Strafarbejde. Er derved betydeligt Skade skeet eller stor Fare opstaaet, kan Livsstraf anvendes.

§ 70.

Den, som under Fægtning, eller naar Fægtning forestaar, uden Befaling af vedkommende Foresatte stryger Slag paa Krigsfartøi eller giver andet Signal til Overgivelse, skal have sit Liv forbrudt.